

co do druhu jeho úředních výkonů. Z toho plyne, že pod ochranou § 105 tr. zák. jest úřední činnost státního zástupce vůbec. Že účast při rozhodování o zrušení vyšetřovací vazby v té které trestní záležitosti náleží k jednomu z hlavních úředních úkonů státního zástupce, je na snadě (viz §§ 190 a násl. tr. ř.). Poněvadž pak obžalovaný zamýšlel čin provést pomocí svého bratra, k provedení činu však nedošlo jen zakročením dozorce vězňů, tudíž pro překážku odjinud v to přišlou, jsou zde i podmínky §§ 5 a 8 tr. zák.

Čís. 326.

Jest krádeží, nikoliv zpronevěrou, přivlastnil-li si pachatel obsah zamčeného kufru, jenž mu byl svěřen.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1921, Kr I 617/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 7. května 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 II. c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje proti rozsudku důvod § 281 čís. 10 tr. ř., poněvadž kufr, jehož obsah obžalovaný si přivlastnil, byl stěžovateli i s obsahem svěřen za účelem vypravení z nádraží — rozsudek výslovně praví při odůvodnění výroku o ztrátě práva volebního, že obžalovaný zneužil důvěry, jemu svěřením zásilky projevené — pročež v přivlastnění si obsahu kufru sluší prý spatřovati zpronevěru, nikoli krádež, důsledkem čehož i stává se nesprávným výrok o trestu. Než, nehledíc k tomu, že i zločin zpronevěry ohrožen jest v zákoně v podstatě týmž trestem, jako zločin krádeže, nelze uznati právní kvalifikaci skutku jako zločinu krádeže pochybenou. Neboť kufr odevzdán byl obžalovanému řádně na dva zámky uzamčen a zadrátován. Tím vyloučeno bylo speciální svěřením předmětů, v kufru se nalézajících, obžalovanému, jak je podstata zpronevěry vyžaduje. Majitel neumožnil obžalovanému volné nakládání s obsahem kufru, naopak zachoval si, učiniv jej přejímateli kufru nepřístupným, jeho držení. Chtěl-li se obžalovaný obsahu kufru zmocniti, musil napřed kufr násilně vypáčiti a předměty v něm se nalézající proti vůli majitele odejmouti z jeho držení. Proto právem shledány byly tu veškeré náležitosti krádeže, dvojnásobně na zločin kvalifikované.

Čís. 327.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Pletichami (§ 11 čís. 4 cit. zák.) jsou všeliké praktiky a obchody, jež vybočují vzhledem ku poměrům, válkou přivoděným, z mezí řádného obchodování, jsou-li způsobilé, by jimi byly stupňovány ceny předmětu potřeby.